

Протокол

№

гр. София, 08.03.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 08.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8309** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11:30 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ И. Р. Г. – редовно уведомен, се представлява от адв. П., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ НАЦИОНАЛНА ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНА КАСА – редовно уведомен, се представлява от юрк. С., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, се представлява от прокурор К..

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. П.: Водим допуснатите ни трима свидетели, а именно И. Г., Я. Г. и Д. Д..

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на свидетелката и СНЕМА самоличността ѝ, както следва: И. Г. - 43 г., неосъждана, без дела и родство със страните, с германско гражданство и германски произход.

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл.290, ал.1 НК, обеща да каже истината.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. П. СВИДЕТЕЛКАТА ОТГОВОРИ: Разбирам български

език, мога да чета и пиша на български. Познавам И. Г. от много години, той тогава беше на четиринадесет години. Общи познати ме помолиха да отида и да превеждам от немски език на български език на първите му операции в Германия. И. Г. се лекуваше в Д., в Германия и тъй като аз знам немски и български език, понякога ходя да превеждам. Това го правя безвъзмездно. През 2016 г. И. Г. отново постъпи за лечение в Германия и отново бях извикана за преводач. Аз знаех, че от здравната каса в България са казали на И. Г., че ще му платят последната операция. Това го разбрах от документи, които И. беше донесъл. Към този момент здравната каса не беше платила.

Докторът, който извършваше операцията, каза, че парите трябва да се преведат преди извършването на самата операция. Тогава здравната каса не преведе парите. На И. Г. му предстоеше една от последните операции, за да може да ходи, но същевременно в този момент имаше счупен крак. Имаше много болки и след като от здравната каса не преведе парите, той се стресна. В продължение на няколко дни се очакваше да се платят парите. Лекуващият лекар каза, че ако сега не се направи операцията, трябва да се изчака около половин година, за да получат следващия час и казаха, че в такъв случай трябва да се върнат в България. Здравната каса не плати и аз дадох от личните ми пари – девет хиляди евро – сумата, която искаха. Касата върнаха около деветстотин евро. И. Г. беше много уплашен и не знаеше какво да прави. Той беше със своите родители. Те също бяха стреснати и майката започна да плаче. И. Г. ми беше казал, че го е страх и не знае какво да прави, тъй като здравната каса са му обещали нещо, а сега там са в чужда държава. Те сами си платиха пътя до там, както и за хотела. Бяха си взели пари за престоя, но ако трябваше да останат няколко месеца, нямаше да могат да се справят. Тези пари, които аз им дадох, ми ги върнаха. Операцията вече беше извършена и те ми върнаха около две хиляди евро, като мисля, че ги бяха взели от други приятели. След това, преди да тръгнат за България, ми дадоха още хиляда евро и около месец, след като се върнаха в България, ми върнаха останалите пари. Знаем, че майката на И. Г. беше теглила заем.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. С. СВИДЕТЕЛКАТА ОТГОВОРИ: П. документа и там пишеше, че се поемат разноските от здравната каса. Не пишеше кога трябва да бъде платено.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси към свидетелката.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на свидетелката и СНЕМА самоличността ѝ, както следва: Я. Л. Г. - 49 г., неосъждана, с украинско гражданство, майка на И. Г..

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК, свидетелката обеща да каже истината.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. П. СВИДЕТЕЛКАТА ОТГОВОРИ: Синът ми има генетично заболяване на костите, поради което се налага да му се правят операции. Тези операции не могат да се извършват в България. Много операции са му правени, като три или четири са му правени в Германия. Опитаха се и в България, но не успяха. През 2016 г. отидохме в Д., в Германия. Имахме формуляр S2. Когато отидохме там, трябваше да минем преглед при лекуващия му лекар. Секретарката ме посрещна, провери и каза, че парите не са постъпили и не може да се направи преглед. Цялата сума трябваше да е девет хиляди евро и лекарката каза, че нищо не може да се

направи. Казаха, че ако не се преведат парите, следващата операция ще е след половин година. Към този момент синът ми беше със счупен крак. Звъннахме в здравната каса, прехвърлиха ни към други и ни казаха, че никой не може да ни свърши работа и да се върнем обратно в България, за да се разгледа случаят. И. изпадна в шок. Той беше със счупен крак и преводачката, която разпитахте преди малко, дойде и предложи да ни плати сумата. Бяхме в чужда държава и трябваше да направим избор да оперирам детето си, което е на първо място или да се върнем обратно.

И. беше много стресиран, започна да плаче, защото той не очакваше това нещо. Досега няхахме проблеми с операциите. Той беше пребледнял и ме пита какво ще правим. Беше огромен шок, особено за него. След като г-жа Г. ни даде парите, се проведе операцията. Те изчакаха първо да платим парите и след това започнаха с изследванията и след това казаха, че ще бъде планирана операцията за утре, но преди това казаха, че не може. Първоначално мой приятел ми беше изпратил определена сума пари, казва се Д., на два пъти ми изпрати пари и след като се върнах в България, изтеглих заем, за да мога да възстановя останалите пари както на Д., така и на Г.. Взех заем от банка – десет хиляди лева, за десет години. Работя в [фирма], но заплатата ми не е достатъчна, за да мога да платя бързо кредита. И към настоящия момент връщам заема. Върнахме всички дължими пари на познатите ни. Мисля, че първо бяхме върнали парите на Г. - две хиляди евро и после хиляда евро. Това беше още по време на престоя в Германия, след това върнахме останалата сума. Върнахме сумата и на Д., пак от заема, който бях изтеглила.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА СВИДЕТЕЛКАТА ОТГОВОРИ: И. се успокои, когато вечерта казаха, че са внесени парите и му казаха, че ще се осъществи операцията. Преди това не беше спокоен, беше разстроен. Той разчиташе на тази институция. Надяваше се, че след като се върне тук, сумата от здравната каса ще бъде изплатена. След като се върнахме в България, продължи да е неспокоен. Неспokoйствието му се изразяваше в това, че се концентрираше бавно. В един момент загуби надежда, че ще му бъдат върнати парите от здравната каса. Миналата година му бяха върнати парите от здравната каса.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. П. СВИДЕТЕЛКАТА ОТГОВОРИ: И. каза, че е много притеснен, че няма да може да върне парите. През това време той учеше и прекъсна. В момента той не работи. И. има решение от ТЕЛК – 91 %, но с право на работа.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. С. СВИДЕТЕЛКАТА ОТГОВОРИ: Бях си изяснила всички условия, които болницата поставя за плащането на лечението. Това е третият път, в който пътувахме. Той се лекуваше в една и съща болница и това беше единственият път, в който имахме проблем с плащането, преди това винаги е била изплатена предварително сумата. Първият път ние си платихме операцията, но след това ходихме с формуляра и ни бяха превеждани парите предварително.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА СВИДЕТЕЛКАТА ОТГОВОРИ: Наясно съм, че после И. получи отказ да му бъде изплатена тази сума. Той тогава изпадна в шок, защото това според мен не е толкова голяма сума. Той стана по-затворен и по-мълчалив. След като отказът беше отменен от съда, се надяваше да му бъде възстановена сумата от здравната каса. Освен, че се надяваше, изпитваше и съмнения. Ние коментирахме въщи и аз му видях цялото състояние. Нямахме желание за живот реално погледнато.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси към свидетелката.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля и СНЕМА самоличността му, както следва: Д. А. Д. - 52 г., неосъждан, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК, обеща да каже истината.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. П. СВИДЕТЕЛЯТ ОТГОВОРИ: Познавам И. Г.. Бяхме съседи, в едно общежитие. Той беше на около четири-пет години. И. ходи да се лекува в Германия. Лекува се, откакто го познавам. Знам, че има заболяване, което налага да се правят операции. Още в България му се правеха операции. През 2016 г. от здравната каса му бяха обещали, че ще му отпуснат пари за операцията. Операцията се проведе в Германия, не знам точно къде. Баща му ми се обади притеснен и ми беше казал, че датата е насрочена, но парите не са преведени. Бяха много притеснени, че трябва да се отложи датата. Аз им изпратих всички пари, които имах, около три хиляди евро, по банков път. Те ми върнаха парите. Майка му беше изтеглила заем и тогава ми ги върнаха. И. беше много притеснен и стресиран. Каза ми, че ако не беше извършена тази операция, той щеше да е на инвалидна количка. Бяха много притеснени, когато се върнаха в България, тъй като не знаеха от къде ще успеят да върнат парите. Към момента общувам с тях. Виждам И. и сега е добре физически. Не знам как се чувства психически. Откакто са си в България, не сме коментирали какво се е случило.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси към свидетеля.

АДВ. П.: Имаме още един свидетел, който бихме искали да бъде разпитан – бащата на И. Г., но той е със счупен крак и моля да бъде разпитан за следващото съдебно заседание.

ЮРК. С.: Не възразявам.

СЪДЪТ като взе предвид изявлението на адв. П.

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 19. 04. 2021 г. от 10:30 ч., за която дата страните са уведомени от днес.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12:06 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: